מאור ושמש — תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור כו' יש לדקדק תיבת אליך הוא מיותר שהיה לו לכתוב ויקחו שמן זית כו' ויש לפרש שהתורה מרמזת לנו התועלת שיש בחברת הצדיקים שיש תועלת להצדיק שמתחברים אל אנשים יראי ה' וגם יש תועלת לאנשים המתחברים להצדיק התועלת להצדיק הוא כך דהיינו כשנוסעים חברת אנשים להצדיק מחמת שבא בלבם איזה התעוררות שרוצים לעבוד ה' באמת ואינם יכולים ליתן עצות לנפשם איך ומה יכולים לעבוד ה' באמת ובאים לצדיק בהתעוררות זו לשמוע מן הצדיק תורת ה' ועצות איך לעבוד ה' וע"י אתערותא זאת גורמים לצדיק שבא לו קדושה גדולה מהבורא ב"ה שכליות חדשות לחדש בתורה חידושים עצות טובות והנהגות טובות איך לעבוד ה' באמת כל אחד ואחד לפי שכלו וזהו תועלת. הצדיק שהקב"ה משפיע לו שכליות חדשות בתורה ועבודה בשבילם וממילא התועלת שלהם מבואר שמקבלים מהצדיק קדושות ופרישות ועצות טובות לעבודת הב"ה ונחזור לפי' הפסוק הנ"ל ואתה תצוה את בני ישראל ר"ל שהתורה מדבר להצדיק הגדול שבדור אשר מצוה לבני ישראל איך לעבוד ה' ע"פ התורה הקדושה וגם תצוה הוא לשון התחברות שר"ל שהצדיק מחבר עצמו לבני ישראל להיות עמם בצותא וחברותא חדא אזי התועלת גדולה לצדיק שהם יקחו אליך שמן זית זך ר"ל שהם גורמים שישפיע הקב"ה להצדיק שכליות גדולות המרמזים לשמן ששמן מרמז לחכמה עילאה וזהו ויקחו אליך ר"ל שהם גורמים לך ע"י התעוררות שלהם שתקח אתה השמן זית זך המרמז לחכמה גם עוד תועלת אחרת להצדיק מאותם בני אדם הבאים אצלו לשמוע ממנו תורה ועצות לעבודת הבורא ב"ה דהנה בוודאי כשבאים בני אדם להצדיק לדרוש ולחקור אחר עצות ועבודת ה' בוודאי באים בהכנעה גדולה ובשברון לב גדול ע"כ בהתערותא זו מביאים בלב הצדיק ג"כ הכנעה גדולה בלבו וגם לבו נשבר בקרבו שמחשב בלבו איך באו אלי אנשים כשרים וצדיקים לשמוע עצות לנפשם איך לעבוד ה' ואני בעצמי צריך לשמוע וליתן עצות לנפשי כי איני יודע איך לעבוד ה' באמת וממילא נשבר לבו בקרבו עי"ז וזהו הכנעה יתירה בא לו מחמת אלו בני אדם אשר באו בהכנעה אצלו הגם שדרכו של הצדיק להיות תמיד לבו נשבר אעפ"כ כשבאים בני אדם יראים ושלימי' אצלו משבר לבו יותר ויותר וזהו ויקחו אליך שמן זית ר"ל שיקחו אליך מדריגה זו שתבוא שתהיה כשבר ויהיה לך מרירות גדולה על עונות ועל החסרונות שלך כמו שאמר שיהיה מרורים כזית כי זית טבעו מר מאד כן תגרמו לך חברת הצדיקים שתתמרמר מאד בלב נשבר וזהו כתית ר"ל שתהיה משובח ודכאי לבב ונכנע גדול למאור לקבל המאור העליון להעלות נר תמיד כשהאדם הוא בהכנעה אזי יוכל לעלות נרות ויחודים תמיד ולעלות נשמות בני ישראל לקרבם להבורא ב"ה וב"ש.

ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל כו' ועשית חשן משפט כו' ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד והטור השני נפך כו' והיו על לב אהרן בבואו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בנ"י על לבו לפני ה' תמיד נראה עפ"י רמז דהנה צדיקים שבדור עליהם מוטל תמיד שיראו להפך מדה"ד למדה"ר ולהמתיק הגבורות בשרשם וע"ז היה מרמזים ג"כ הבגדי כהונה לכפר על בני ישראל כידוע דרשת חז"ל שכל אחד מהבגדים היה מכפר על עבירה אחרת ובוודאי הבגדים בעצמם בלא לבישת הכה"ג בהם לא עשה כלום כי אם בעת התלבש הכה"ג בבגדים בוודאי היה מיחד העולמות שהיה שייך לאותו בגד אשר לבש ועי"ז היה מעורר רחמים על ישראל שיתכפרו עונותיהם וזהו שדרשו חכמי הגמרא עודו על מצחו מכפר אין עודן על מצחו אינו מרצה ועיקר הכל שעל ידו יוכל הצדיק להפך מדה"ד לרחמים הוא שצריך לדבק עצמו במדת אין דהיינו שלא יהיה נחשב בעצמו לכלום רק להיות תמיד בבחינת מה כמו מדת משה רבינו ע"ה שהיה במדריגת מה ע"י כך היה עומד תמיד בפרץ בפני המקטריגים להפך מדה"ד למדה"ר כך צריך כל צדיק וצדיק לאחוז דרכו בקודש לדבק עצמו במדת מה עי"ז יוכל להפך מדה"ד למה"ר וזהו פי' הפסוקים הנ"ל ולקחת את שתי אבני "שהם דהנה ידוע כי אותיות נקראו אבנים בספר יצירה וזהו ולקחת את שתי אבני "שהם ר"ל תקח שתי אותיות מתיבת "שהם שהוא צירוף מש"ה ולקחת מדת משה דהיינו שתי אותיות מ"ה ממש"ה והוא תיבת "שהם וע"י שתקח לעצמך שתי אותיות הנ"ל דהיינו מ"ה משהם ותהיה במדריגת מה ופתחת עליהם שמות בני ישראל ר"ל שתחרוט ותצור על שמות בני ישראל ג"כ מדריגת מה דהיינו שיהיה נכנעים בתשובה שלימה ויהיה נזכרים לפני ה' תמיד לרצון וזהו ג"כ מרמזים ארבעה טורי אבן בחשן כי אותיות של אבנים שבחשן עולים מ"ה אותיות דהיינו כך אדם פטדה ברקת המה י"א אותיות נפך ספיר יהלם המה ג"כ י"א אותיות לשם שבו אחלמה המה ג"כ י"א אותיות תרשיש שהם ישפה המה י"ב אותיות ובהצטרפם יחד עולים מ"ה אותיות בלי אותיות הפעולה רק כנ"ל שזהו מרמז שיאחז הכה"ג עצמו במדת מה ואז יהיה תמיד בתשובה ועי"ז ונשא את משפט בני ישראל על לבו ר"ל שתרוממם וינשא את המשפטים דהיינו הדינים והגבורות שיהיה על בני ישראל ירומם אותם לפני ה' ר"ל לשרשם שהיה קודם התגלות וימתקו בשרשם ולא יצאו לשלוט ח"ו על ישראל רק שיתגלה חסדים ורחמים על כנ"י.

ועשית את מעיל האפוד וכו' ויכתוב כאן "אפד מלא בוא"ו והי' פי ראשו וכו' לפיו סביב מעשה אורג וכו' יש לרמוז בזה עפ"י הכתוב זכור את אשר עשה לך עמלק וכו' אשר קרך בדרך וכו' והי' בהניח לך מכל אויביך מסביב תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח ויש לדקדק שהרי מצינו בספרים הקדושים שהתורה היא נצחית ונוהגת בכל עת ובכל שעה וא"כ ראוי לשום לב האיך שייך המצוה הזאת בזמנינו בזמן הגלות המר הזה ולהבין זאת נקדים לפרש המשנה במס' מגילה מגילה נקראת בי"א ובי"ב ובי"ג ובי"ד ובט"ו לא פחות ולא יותר ויש לדקדק דהל"ל לא קודם ולא מאוחר מאי לא פחות ולא יותר ונראה דהנה ידוע מפי סופרים ומפי ספרים דהעיקר הוא שיהי' אחדות בישראל והוא רגל אחד שכל התורה כולה נסמך עליו כידוע מגמרא גבי הילל עם אותו הגר ע"ש ופסוק מלא הוא גם חלילה כשישראל עוע"ז אם יש שלום ביניהם אזי אין שום שטן יכול להם כדכתי' חיבור עצבים אפרים הנח לו ולהפוך חלילה בביטול מצוה זאת ע"י שנאת חנם נחרב בית שני כדאי' בגמרא וכל המתקת הדינים תלוי' בזה כי אהבה גימט' אחד שהוא גימ' י"ג ועי"ז יכולים הצדיקים להמשיך י"ג ת"ד על כנ"י ממקור העליון שהוא מזלא עילאה גימ' ג' הויות מספרם ע"ח כמנין "מזלא כידוע שמשם נמשך הי"ג ת"ד וכל זה ע"י אהבה שאוהבים ישראל זה את זה בלב שלם ועי"ז נמשך י"ג ת"ד לכנ"י

ועוד אהבה הוא שם המפורש בנקודות ידועים כדאיתא בסידור האר"י ז"ל על סדר העבודה דיה"כ והכהנים והעם וכו' השם הנכבד והנורא מפור' שהוא אהבה בנקודותיו עיי"ש אע"פ שבסידור של האר"י ז"ל כתוב שהשם המפורש הוא שם "אהכה ויוצא מפסוק של ס"ת לא" תאונה" אליך" רעה" אמנם בסידור של ר' שבתי ראשקאוויר כתב בשם קדמון אחד שהנוסחא הישרה היא שם של אהבה עיי"ש ובזה יובן שמאריכין הכהנים כשעולין לדוכן בברכה שמברכין קודם נשיאת כפים אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל "באהבה ומאריכין בתיבת "אהבה שהוא שם המפורש כנ"ל כדאיתא בגמרא שהיו מברכין את העם בשם המפורש וזה כנ"ל והנה איתא במדרש והובא ברש"י ז"ל אשר קרך בדרך שהוא לשון קרירות משל לאמבטי רותחת כו' ולדברינו הנ"ל היינו לשון קרירו' שכיבה האש אהבתם וקיררו אותה שהיו מתחילה בחמימות ובהתלהבות לאהוב זה את זה ועמלק הביאם לידי קרירות וצינן את אהבתם מלאהוב אחד את חבירו וע"י מה הקרירם הי' ע"י התנשאות וגאוה שעמלק גימט' ר"ם שהוא לשון התנשאות וגבהות וגאוה מפני שעיקר הדבר שמביא לאהוב אחד את חבירו הוא ע"י שכל אחד ואחד שפל ומבוזה בעיני עצמו שמוצא תמיד חסרונות בכל מעשיו ורואה את צדקתו ומעשיו של חבירו וגדול מאד בעיניו עי"כ אוהב את חבירו והוא באחדות עמו לאפוקי אם הוא גדול בעיני עצמו והוא בגאוה אזי ממילא רואה חסרונות של חבירו ועי"כ הוא שונא אותו לפי שחבירו שפל מאד בעיניו ו'ע'מ'ל'ק גימטרי' ר"ם והוא קירר את ישראל מחמימותם והתלהבותם שהי' להם מקודם לאהוב זא"ז כנ"ל והנה ידוע מספרי הקודש שיש ה' חסדים וה"ג ועבודת הצדיקים הוא להמתיק את הה"ג ע"י שממשיכין ממקור העליון רחמים גמורים מי"ג מכילין דרחמי שהוא מזלא גימ' ג' הויות כנ"ל שהוא מקור לי"ג ת"ד ועי"כ הוא נמתקים הה"ג ונמשך הה"ח על כנ"י והנה קריאת המגילה היא בה' זמנים הנ"ל י"א י"ב י"ג י"ד ט"ו כדי להמתיק הה"ג הנ"ל ע"י מזלא עלאה כנ"ל ולמשוך הה"ח לכנ"י ובכל יום מהימים הנ"ל נמתיק מהה' גבורות בכל יום אחד ובפורים גופא נמתקים כולם ונמשכים על כנ"י חסדים טובים ומגולים וכל השפעות טובות וזה מגלה נקראת מגלה בלא יוד גימ' מזל"א שהוא מקור הי"ג מדות של רחמים שהם י"ג ת"ד עלאה נקראת בי"א בי"ב ובי"ג י"ד ט"ו ה' זמנים כנ"ל ולא פחות פי' לא פחות מה' זמנים הנ"ל כי פחות אינו מועיל להמתיק את הה"ג הנ"ל ולא יותר כי אין צריך יותר והבין ושפיר מתורץ שנקט לשון לא פחות ולא יותר ומשם בארה הוא ביאור הפסוק זכור את אשר עשה לך עמלק שהמצוה הזאת שייך גם בזמנינו דהיינו זכור את אשר עשה לך עמלק אשר קרך בדרך כנ"ל שהקרירך מחמימותך ומהתלהבותך שהי' לך לאהוב כל אחד ואחד את חבירו וע"י מה הקרירך ע"י גאוה והתנשאו' שהוא ר"ם גי' עמל"ק ולזה בהניחלך ה' אלהיך מכל אויבך מסביב דהיינו לאחר שתסיר ממך הקליפו' והמקטריגים שהם שונאי' באמת את האדם ע"י סיוע שהקב"ה עוזר את האדם שאילמלא עוזרו אינו יכול לו כידוע וזה בהניח לך ה' אלהיך מכל אויביך מסביב וכו' בארץ אשר ה' וכו' דהיינו שתכנס בארץ העליונה שהוא מלכות שמים שהוא עבדות הצדיקים אמיתים וזה השער לה' צדיקים יבאו בו תמחה את ז'כ'ר ע'מ'ל'ק ר"ל שתמחק תיבת 'ז'כ'ר מתיבת ע'מ'ל'ק וישאר מעמלק י"ג שהוא גי' 'א'ה'ב'ה ואהבה גי' 'א'ח'ד והוא שם המפורש כנ"ל ש'א'ה'ב'ה הוא שם המפורש כנ"ל שע"י מחית עמלק יהי' השם שלם דהיינו כנ"ל כשתמחה מ"עמלק תיבת זכר נשאר מ'ע'מ'ל'ק י"ג שהוא גימט' אהבה ובזה יובן מאמר חז"ל על פסוק ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו "אחד שעתה לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב בהוי"ה ונקרא באדני ולע"ל יהי' כולו נקרא בהוי"ה פי' כנ"ל כי לעתיד בביאת משיחנו ב"ב יהיו ישראל אוהבים זא"ז ויהיו באחדות גמורה זה עם זה ואפילו העכו"ם יאמרו לישראל בית יעקב לכו ונלכה כו' ועי"כ הקב"ה יאהוב את ישראל ג"כ אהבה גדולה עד אין שיעור ואין חקר ושני פעמים 'א'ה'ב'ה הוא גימ' שם הוי"ה וזהו נקרא בהוי"ה לעתיד שיתיחד הקב"ה עם הכנסת ישראל וממילא יתיחד הכל מנקודה קטנה שבארץ עם כל הברואים שבעולם עד למעלה למעלה עד אין סוף ב"ה כי אהבה גימט' 'א'ח'ד ויהי' נקרא השם המפורש שהוא שם אהבה בשלימות כי לע"ע אין נקרא השם המפור' הנ"ל מחמת שחסר אהבה עדיין בין ישראל שאינם באהבה גמורה זה עם זה כדמבעי למהוי אבל לעתיד יתוקן זאת ותהי' אהבה שלימה בין ישראל וכן תהי' אהבה בין כל הברואים כדכתיב וגר זאב עם כבש וארי' בבקר וכו' ומחמת שתהי' אהבה שלימה בין ישראל ע"י כך יתיחדו הכל ויהי' יחוד גמור מנקודת הארץ עם כל הברואים עד למעלה למעלה עד א"ס ב"ה ואז יהי' השם נקרא ככתיבתו דהיינו ב' פעמים 'א'ה'ב'ה הוא הוי"ה בגי' כנ"ל ואז יתגלה השם המפורש שהוא אה"ב"ה כנ"ל והוא גימ' 'א'ח'ד וזה ביום ההוא וכו' ושמו 'א'ח'ד ר"ל שיהי' שמו נקרא 'א'ח'ד שהוא 'א'ה'ב'ה שהוא שם המפורש כנ"ל ודו"ק והבן ובזה יובן הגמרא דמס' ר"ה על פסוק והי' כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה וכו' אלא כ"ז שהי' ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברין וכו' ויש לדקדק על לשון מסתכלין כלפי מעלה מאיזה כלפי מעלה הל"ל כ"ז שישראל משעבדין את לבם לאביהם שבשמים הי' מתגברין וכו' ותו מאי שייכות לזה שירים משה את ידו שעי"כ הי' מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם באיזה אופן הי' זה אלא הענין הוא שידוע ממדריגתו של מרע"ה הי' מדת ענוה שהי' עניו ושפל מכל אדם אשר על פני האדמה והי' כל אדם חשוב ממנו בעיני עצמו וזה הי' עבודתו להביא את ישראל ג"כ למדריגה זאת שיאהוב כל אחד את חבירו ע"י שיהי' שפל בעיני עצמו וחבירו יהי' במעלה גדולה ממנו ועי"כ יאהב את חבירו כנ"ל וזה כאשר ירים משה את ידו פי' ידו ר"ל כחו פי' כאשר ירים משה את ידו דהיינו כחו ומדריגתו שהוא מדת ענוה באמת והי' בישראל גם כן מדת ענוה ואז הי' מסתכל כל א' מעלה של חבירו והי' שפל מאד בעיני עצמו ועי"כ אהב כל אחד את חבירו באהבה שלימה עי"כ היו נוצחים את עמ"לק שהוא גימ' ר"ם שהי' מביאם לידי גאוה וגדלות וגבר ישראל וזה מרמז הגמרא הנ"ל כ"ז שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ר"ל שהיו מסתכלין כל אחד ואחד על מעלה של חבירו ובזה היו משעבדין את לבם כנ"ל והיו מתגברין כנ"ל ונחזור לקדמות הענין הפסוק ועשית מעיל האפוד שידוע מהגמרא שמעיל מכפר על לשון הרע שהוא בא מחמת גאוה והתנשאות שעי"כ מדבר לשון הרע על חבירו ושונא אותו שהוא מדת עמל"ק שגימ' ר"ם כנ"ל וכן אפוד מכפר על ע"ז וידוע ששנאת חנם שקולה כנגד ע"ז וג"ע וש"ד ונמצא ע"י מעיל האפוד שלבש כה"ג הי' מכפר על ישראל על גאוה שהוא מדת עמל"ק שגימ' ר"ם כנ"ל ע"כ מרומז בפסוק הנ"ל שפה "לפיו "סביב "מעשה "אורג ר"ת 'ס'מ'א'ל שהוא שרו של עמלק כידוע כדי לתקן ע"י מעיל האפוד שלבש כה"ג לשון הרע ושנאת חנם ולנצח את עמל"ק שהוא 'ס'מ'א'ל ע"כ נכתוב אפוד מלא בוא"ו שמעיל האפוד גימטריא עמל"ק עם התיבה לרמוז שהי' מכפר על מעשי עמלק היינו גאוה ולשה"ר כנ"ל.